Στο τέλος τι θα μείνει; (Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου Αμφιλόχιος)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 9 Οκτωβρίου, 2017

Ο Μητροπολίτης Κισάμου Και Σελίνου Αμφιλόχιος για το Σχέδιο Νόμου για τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου

«*Όσο προχωρεί ο καιρός και τα γεγονότα, ζω ολοένα με το εντονότερο συναίσθημα πως δεν είμαστε στην Ελλάδα, πως αυτό το κατασκεύασμα, που τόσοι σπουδαίοι και ποικίλοι απεικονίζουν καθημερινά, δεν είναι ο τόπος μας, αλλά ένας εφιάλτης, με ελάχιστα φωτεινά διαλείμματα, γεμάτα μια πολύ βαριά νοσταλγία. Να νοσταλγείς τον τόπο σου ζώντας στον τόπο σου, τίποτε δεν είναι πιο πικρό……*» (Γιώργος Σεφέρης)

Τι άλλο εκτός από πικρία, απογοήτευση και ένα μεγάλο προβληματισμό μπορεί να νιώθει κανείς όταν ζώντας στον τόπο του αισθάνεται πως πλέον… νοσταλγεί τον τόπο του, αφού του μοιάζει τόπος ξένος και αφιλόξενος, ένας… εφιάλτης. «Νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου» ονομάζει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το Νομοσχέδιο το οποίο, μετά την ολοκλήρωση της δημόσιας διαβούλευσης και της σύμφωνης γνώμης της πλειοψηφίας των κομμάτων της Βουλής, κατατίθεται προς ψήφιση στην Βουλή.

Το Νομοσχέδιο αυτό αφορά την νομική αναγνώριση για αλλαγή ταυτότητας φύλου. Σύμφωνα λοιπόν με το άρθρο 4, παρ. 3 για την αλλαγή φύλου αρκεί μία αίτηση, όπου το ενδιαφερόμενο πρόσωπο να δηλώνει: «το επιθυμητό φύλο, το κύριο όνομα που επιλέγεται και το προσαρμοσμένο σχετικά επίθετο», χωρίς να απαιτείται «..οποιαδήποτε ιατρική επέμβαση. Δεν απαιτείται, επίσης, η οποιαδήποτε προηγούμενη εξέταση, η ιατρική αγωγή που σχετίζεται με την σωματική ή ψυχική υγεία» του προσώπου (άρθρο 3, παρ.3). Μοναδική προϋπόθεση που απαιτείται για την περίφημη αυτή… «διόρθωση» το πρόσωπο να μην είναι έγγαμο!

Σύμφωνα, λοιπόν με το εν λόγω Νομοσχέδιο: «Σε περίπτωση ασυμφωνίας μεταξύ ταυτότητας φύλου και καταχωρισμένου φύλου το πρόσωπο μπορεί να ζητήσει τη διόρθωση του καταχωρισμένου φύλου του, ώστε αυτό να αντιστοιχεί στη βούληση, στην προσωπική αίσθηση του σώματος και στην εξωτερική του εικόνα» (άρθρο 3, παρ. 1). Καταργείται λοιπόν ο προσδιορισμός του φύλου βάση των χαρακτηριστικών του, δηλαδή χρωμοσωμικά, γονιδιακά, και ανατομικά χαρακτηριστικά του προσώπου,

τα αναπαραγωγικά όργανα, την ανάπτυξη στήθους ή τριχοφυϊας, κ.α. και ο προσδιορισμός θα γίνεται «με βάση τον εσωτερικό και προσωπικό τρόπο με τον οποίο το ίδιο το πρόσωπο βιώνει το φύλο του, ανεξάρτητα από το πώς καταχωρήθηκε κατά την γέννηση του»! (άρθρο 3, παρ.2). Στο ληξιαρχείο, μετά την δικαστική απόφαση που θα επικυρώνει την επιθυμία αυτή του προσώπου, θα συντάσσεται «νέα ληξιαρχική πράξη γέννησης», στην οποία όμως «δεν επιτρέπεται η αναφορά ότι μεσολάβησε διόρθωση του φύλου». Με βάση την διορθωμένη «νέα» ληξιαρχική πράξη γέννησης οι δημόσιες υπηρεσίες θα εκδίδουν νέα έγγραφα, (ταυτότητα, διαβατήριο, κ.α.).

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 4, παρ. 4 «Η νέα ληξιαρχική πράξη μπορεί στο εξής να αλλάξει μία φορά με την ίδια διαδικασία και προϋποθέσεις». Πράγμα που σημαίνει πως ένα πρόσωπο που δηλώνει αλλαγή φύλου, εάν μετά από κάποιο χρονικό διάστημα αλλάξει γνώμη, μπορεί και πάλι, με την ίδια απλή και γρήγορη αυτή διαδικασία, να αλλάξει ξανά φύλο! Το όριο ηλικίας για τις διαδικασίες αυτές μειώθηκε στα 17 και το κατέβασαν μέχρι και την τρυφερή ηλικία των 15 ετών, με την προϋπόθεση σύμφωνης γνώμης των γονέων και ιατρικής γνωμάτευσης! Θερμή επιστολή για το Νομοσχέδιο αυτό έστειλε προς το Πρωθυπουργό της Χώρας το Σωματείο Διεμφυλικών, σημειώνοντας πως αποτελεί «κορυφαία διεκδίκησης της κοινότητας». Διερωτάται κανείς: Τελικά σ΄ αυτό τον τόπο, σ΄ αυτή την Πατρίδα που κάθε γωνία της, απ΄ άκρου εις άκρον, είναι ποτισμένη και μυρωμένη με άγια αίματα ηρώων και μαρτύρων της πίστεως και της ελευθερίας, δεν θα μείνει τίποτα όρθιο; Τα πάντα πρέπει να γκρεμιστούν και να ισοπεδωθούν στο όνομα του «εκσυγχρονισμού» και της δήθεν προόδου, η οποία ισοπεδώνει και αφανίζει το ανθρώπινο πρόσωπο ως «εικόνα Θεού», θέτοντας σε κίνδυνο την ιερότητα της ανθρώπινης ζωής, την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια στο σύνολο της, με μοναδικό γνώμονα και κριτήριο την ικανοποίηση απαιτήσεων των πάσης φύσεως διαφορετικοτήτων και ιδιαιτεροτήτων, τις οποίες έστω και αν διαφωνούμε μαζί τους, αγαπούμε και σεβόμαστε; Με τέτοιους τρόπους, διαδικασίες και μεθοδεύσεις θα επιτευχθεί ο «εκσυγχρονισμός της κοινωνίας»; Εκτός και αν… στόχος είναι αυτή η κοινωνία να πάψει να είναι Ελληνική και να γίνει κάτι άλλο, ξένο προς την δυσχιλιόχρονη και πλέον ιστορία και πορεία της, «ένας εφιάλτης», κατά τον Σεφέρη.

Πλήθος, αναρίθμητα είναι εκτός των άλλων, τα θέματα και προβλήματα που αναφύονται από το νέο αυτό Νομοθετικό κατασκεύασμα. Προβλήματα ηθικά, νομικά, κ.α. Ισοπεδώνεται κυριολεκτικά κάθε έννοια αρχών, αξιών, πιστεύω και παραδόσεων αυτής της Πατρίδας. Ποιος μπορεί να διανοηθεί πως ένα παιδί στην τόσο τρυφερή, ευαίσθητη και ευάλωτη ηλικία των 15 ετών μπορεί όχι μόνον να σκέφτεται, αλλά και να αποφασίζει να αλλάξει φύλο; Ποιος μπορεί να υπολογίσει τις συνέπειες μιας τέτοιας νομικής κατοχύρωσης «ατομικών δικαιωμάτων»; Στην αιτιολογική, μάλιστα, έκθεση του Νομοσχεδίου γίνεται λόγος για «μια απλή διαδικασία»! Μα αν η αλλαγή φύλου και ταυτότητας ενός ανθρώπου κατάντησε «απλή διαδικασία», τότε ποιος θα

είναι ο επόμενος στόχος; Μήπως αυτό το Νομοσχέδιο ουσιαστικά εισάγει και νομιμοποιεί και τον γάμο μεταξύ ομοφύλων ζευγαριών, αφού αρκεί ένας εκ των δύο να προβεί στην «απλή» αυτή «διαδικασία», με την διορθωτική πράξη αλλαγής φύλου, και έτσι πλέον να συνάπτεται γάμος μεταξύ ομόφυλων ζευγαριών; Αυτό εξ΄ άλλου δηλώθηκε και σε συνεδρίαση της αρμόδιας Κοινοβουλευτικής Επιτροπής από βουλευτή, ο οποίος μεταξύ άλλων υποστήριξε: «και γάμο θα επιχειρήσουμε να κάνουμε ομόφυλων ζευγαριών και υιοθεσία»! Διαλύεται λοιπόν η οικογένεια, αποϊεροποιείται ο γάμος ως θεσμός, γκρεμίζεται η συνοχή της κοινωνίας.

Τα πάντα θυσία στο βωμό του δήθεν «εκσυγχρονισμού της κοινωνίας». Διερωτώμαι επίσης: Πως διασφαλίζεται η ψυχική υγεία του αιτούντος αλλαγή φύλου, την στιγμή που καταργείται η ιατρική γνωμάτευση και αρκεί μια «απλή δήλωση»; Τα άπειρα περιστατικά ανηλίκων που αυτοκτόνησαν μετά την αλλαγή φύλου που προχώρησαν κανένα δεν συγκινούν και προβληματίζουν; Οι απόψεις έγκριτων ειδικών επιστημόνων ότι: «οι δομικές διαφορές στον ανδρικό και γυναικείο οργανισμό, αν παραβιαστούν, οδηγούν σε σοβαρές ψυχοσωματικές διαταραχές και ειδικά στην παιδική ηλικία» (Σταύρος Μπαλογιάννης, Καθηγητής Ιατρικής), δεν λαμβάνονται υπ΄ όψιν; Η έννοια του φύλου παραμένει αδιευκρίνιστη, σύμφωνα με το άρθρο 1 του Νομοσχεδίου αυτού. Διερωτώμαι και πάλι: Η μη διευκρίνιση αυτή δεν υποκρύπτει τον κίνδυνο αναγνώρισης οποιουδήποτε φύλου, όχι μόνον ανδρικού ή γυναικείου αλλά και ουδετέρου; Συνεπώς.. το επόμενο βήμα ποιο θα είναι; Μήπως να αλλάξει το άρθρο 4 του Ελληνικού Συντάγματος, το οποίο προϋποθέτει την αρχή της διάκρισης των φύλων και αναφέρεται σε «Έλληνες και Ελληνίδες»! Το άρθρο 21, παρ. 1 του Συντάγματος προστατεύει την οικογένεια ως «θεμέλιο της συντήρησης και της προαγωγής του έθνους». Η συντήρηση του έθνους δεν προϋποθέτει την διαδοχή γενεών και αυτή γεννήσεις παιδιών; Αν, λοιπόν, δεν εξασφαλίζεται η προστασία της οικογένειας πρωτίστως ως ετερόφυλης, πως θα προστατεύεται η οικογένεια ως «θεμέλιο της συντήρησης και της προαγωγής του έθνους»; Στην νέα αυτή ληξιαρχική πράξη, μετά την διαδικασία «διόρθωσης» αλλαγής φύλου, αφού δεν επιτρέπεται η αναφορά ότι μεσολάβησε «διόρθωση» φύλου, δεν θα δημιουργηθούν πλήθος προβλημάτων ταυτοπροσωπίας; Πολλά τα ερωτήματα, βαθύς ο προβληματισμός. Σκέπτομαι λοιπόν μήπως αντί όλων αυτών, των τόσων επικίνδυνων ακόμα και για την υπόσταση του έθνους, θα έπρεπε η Πολιτεία να σκύψει σε όλα αυτά τα παιδιά και εφήβους που τυχόν αντιμετωπίζουν θέματα διαταραχής ταυτότητας και φύλου, να τους αντιμετωπίσει, με σεβασμό και αγάπη, συμβουλευτικά και παιδαγωγικά και όχι να προδιαγράφει το μέλλον τους, από την τόσο νεαρή και τρυφερή ηλικία, με ένα τέτοιο τρόπο που θα τα σφραγίσει για όλη τους την ζωή;

Είναι η Ελληνική κοινωνία έτοιμη να δεχθεί τέτοιου είδους «εκσυγχρονισμούς»; τους θέλει; Αυτό είναι το μείζον πρόβλημα της και όχι οι αυξημένοι δείκτες ανεργίας, οι στρατιές των νεόπτωχων, η εθνική αιμορραγία με τους εκατοντάδες νέων επιστημόνων που αναγκάζονται να μεταναστεύσουν, η κατακόρυφη αύξηση

αυτοκτονιών και τόσα άλλα που ταλανίζουν την κοινωνία μας και μεταμορφώνουν την καθημερινότητα σε βίο - αβίωτο; Γνωρίζω πως πολλοί είναι εκείνοι που θα παρερμηνεύσουν τον φτωχό αυτό προβληματισμό. Κάποιοι θα τα θεωρήσουν.. «γραφικά», κάποιοι άλλοι θα θελήσουν να μας προσάψουν.. «ταμπέλες», σύνηθες φαινόμενο και αυτό των καιρών... όμως ο Θεός γνωρίζει πως μοναδικό κίνητρο και κριτήριο είναι η φωνή της συνειδήσεως ενός Επισκόπου, ο οποίος αισθάνεται το μέγεθος της ευθύνης και της αποστολής του. Ενός Επισκόπου, ο οποίος πιστεύει ακράδαντα τον λόγο του Κ.Παλαμά: «Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί».

(Πηγή: imks.gr*)*